

13

ຄວາມຜິດພາດຂອງອາຫານທີ່ໄດ້
ຈາກການປ່ຽນແປງທາງພັນທຸກຳ

ໃນພາກນີ້ແມ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບ:

ໜ້າທີ

ເລື່ອງ: ຊາວນາຕໍ່ຕ້ານຝ້າຍທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່

ໂດຍການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)

282

ການຂະຫຍາຍພັນພືດຕາມວິທີແບບດັ້ງເດີມ

284

ພືດພັນທີ່ປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ແຕກຕ່າງໆຈາກພືດພັນ
ທີ່ມີມາແຕ່ດັ້ງເດີມຄືແນວໃດ?

284

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສູງໃນການປູກພືດພັນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ

ຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)

285

ພືດພັນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ

(GE) ແລະ ສຸຂະພາບ

286

ເລື່ອງ: ເຂົ້າທອງຄຳໃນອາຊີ “Goldren Rice”

287

ບັນຫາສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເກີດຈາກພືດພັນ

ທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)

289

ປອດໄພໄວກອນ

290

ທ່ານຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າແມ່ນແກ່ນພືດ ແລະ ອາຫານຊະນິດໃດ

ທີ່ແມ່ນພືດພັນທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)?

290

ເລື່ອງ: ແກ່ນພັນທີ່ຕັ້ງຢ່າງຕ່າງໆ

291

ອາຫານທີ່ໄດ້ມາຈາກພືດພັນທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ

(GE) ແມ່ນຖືກນຳໄປເປັນອາຫານໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ

291

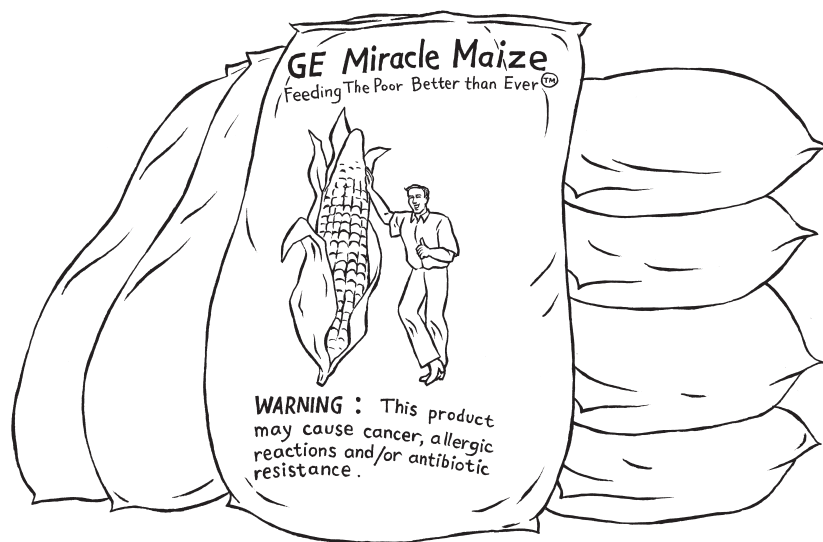
ການຈັດເກັບຮັກສາແກ່ນພືດພັນໃນຊຸມຊົນ

292

ເລື່ອງ: ຊາວບ້ານຈັດຕັ້ງການແລກປ່ຽນແກ່ນພືດພັນ

293

ຄວາມຜິດພາດຂອງອາຫານທີ່ໄດ້ ຈາກການປ່ຽນແປງທາງພັນທຸກຳ

ມັນຝັງທີ່ບໍ່ໄດ້ເໝົາເປື່ອຍຫຼັງຈາກການເກັບກູ້...ເຂົ້າຝາງ, ຖົ່ວເຫຼືອງ ແລະສາລີ ທີ່ສາມາດຕ້ານທານຕໍ່ຢາຂ້າແມງໄມ້ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ...ແກ່ນ/ເມັດພືດທີ່ສາມາດ ຂ້າແມງໄມ້ ແລະ ສັດໃນດິນ. ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ກ່າວມານີ້ແມ່ນບໍ່ເປັນທຳມະຊາດ ແລະ ມັນຍັງຄົງຢູ່.

ພຶດພັນຊະນິດໃໝ່ໆເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເອີ້ນວ່າ: ພຶດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ຫຼື ພຶດທີ່ຖືກດັດແປງໃໝ່ (GM). ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກຄົນທີ່ຈະເຫັນດີວ່າພຶດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນດີຕໍ່ສຸຂະພາບ. ບໍລິສັດ ຫຼື ອົງກອນທີ່ຜະລິດພຶດເຫຼົ່ານີ້ກ່າວວ່າ ພວກມັນຈະສາມາດປັບປຸງການຮັບປະກັນເລື່ອງອາຫານ. ຊ່ວຍລ້ຽງຄົນຢູ່ໃນໂລກນີ້ ແລະ ສາມາດເຮັດເປັນພະລັງງານທຳມະຊາດອີກດ້ວຍ (ເບິ່ງໜ້າ 649), ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາບໍ່ຕ້ອງອາໄສແຕ່ນ້ຳມັນ. ຍັງມີຫຼາຍຄົນໄດ້ກ່າວວ່າພວກມັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນເຮົາ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ. ບໍ່ວ່າພວກທ່ານຈະເຊື່ອແນວໃດກໍ່ຕາມ, ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດຂອງການເຮັດຟາມ ແລະ ການຮັບປະກັນເລື່ອງອາຫານສຳລັບພວກເຮົາທັງໝົດແມ່ນກຳລັງມີການປ່ຽນແປງຍ້ອນພຶດພັນຊະນິດໃໝ່ໆນີ້.

ພຶດພັນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຜົນຜະລິດຫຼາຍກວ່າ, ທາດບຳລຸງຫຼາຍກວ່າ, ຫຼື ມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບຕາມທີ່ຜູ້ຜະລິດໄດ້ກ່າວອ້າງເລີຍ. ຍິ່ງໄປກ່າວນັ້ນ, GE ຍັງບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຄົນທຸກຍາກ ຫຼື ຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາຂອງຄວາມອຶດ

ຍາກແຕ່ຢ່າງໃດ. GE ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອການທີ່ຈະໄດ້ຂາຍຢາຂ້າສັດຕູພືດ ແລະ ປຸຍທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍບໍລິສັດທີ່ຜະລິດ ແລະ ຂາຍແກ່ພືດພັນຂອງ GE.

ພືດພັນທັນຍາຫານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ແມ່ນເປັນທາງອອກທີ່ໃຊ້ເງິນຫຼາຍ, ຄົນຜະລິດແກ່ນພືດເອງ-ສຳລັບບັນຫາທາງສັງຄົມ: ຄວາມອຶດຫິວ. ແຕ່ວ່ານີ້ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວນາຕ້ອງຂຶ້ນກັບການຊື້ແກ່ນພືດ ແລະ ຢາຂ້າສັດຕູພືດ ແລະ ປຸຍເຄມີທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດພືດພັນທັນຍາຫານ, ຄວາມອຶດຫິວແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ, ບໍ່ໄດ້ທູດລົງ ແລະ ສິດທິເລື່ອງອາຫານແມ່ນມີໜ້ອຍລົງ.

ຊາວນາຕໍ່ຕ້ານຝ່າຍທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໂດຍການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)

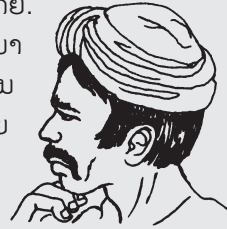
ບາແສນນາແມ່ນຊາວສວນປູກຝ່າຍໃນລັດຄານາຕາກາ ໃນປະເທດອິນເດຍ.

ຫຼາຍປີຜ່ານມາທີ່ພືດພັນ ຂອງ GE ແມ່ນຫາກໍ່ມີໃໝ່ໆ, ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມາຈາກທ້ອງຖິ່ນສ່ວນມອນແສນໂຕ ເຂົ້າມາຫາລາວ ແລະ ສະເໜີແນວພັນໃໝ່ໆໃຫ້ບາແສນນາ. ທ່ານອິດແມ່ນພວກເຂົາໃຫ້ແນວພັນຝ່າຍ ແລະ ປຸຍເຄມີໂດຍບໍ່ຄິດຄ່າຫຍັງກັບບາແສນນາປູກ. ພວກເຂົາບອກລາວວ່າພວກເຮົາຈະມາກວດເບິ່ງທຸກໆ 1-2 ອາທິດ ແລະ ສິດພົນຢາໃສ່ພ້ອມ. ສຳລັບບາແສນນາແລ້ວ ມັນກໍ່ເປັນການດີສຳລັບລາວ ເພາະວ່າລາວສາມາດເກັບຜົນຜະລິດໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າຫຍັງເລີຍ ແລະ ບໍລິສັດກໍ່ເຮັດວຽກແທນເກືອບທັງໝົດ.

ບາແສນນາບໍ່ໄດ້ຮູ້ເລີຍວ່ານີ້ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການທົດລອງຂອງການສ້າງພືດພັນຂອງບໍລິສັດມອນແສນໂຕ. ມີຄົນຈາກບໍລິສັດມອນແສນໂຕມາສຶດຢາຂ້າແມງໄມ້ເປັນປະຈຳ, ແຕ່ວ່າພືດພັນທັນຍາຫານຍັງຕ້ອງປະເຊີນກັບແມງທີ່ກິນຕົ້ນຝ່າຍຄ້າຍມອດ ແລະ ແມງໄມ້ຊະນິດຕ່າງໆ. ບາແສນນາປະຫຼາດໃຈວ່າ ມັນເປັນຝ່າຍຊະນິດໃດຈະຕ້ອງການຢາຂ້າສັດຕູພືດຫຼາຍຂະໜາດນີ້ ແລະ ຕົ້ນຝ່າຍຍັງບໍ່ເຕີບໃຫຍ່.

ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ເທົ່າໃດບາແສນນາຮຽນຮູ້ໄດ້ວ່າ ຊາວນາຜູ້ອື່ນກໍ່ກຳລັງປູກຝ່າຍຊະນິດໃໝ່ເຊັ່ນດຽວກັບລາວ. ລາວຍັງຮຽນຮູ້ວ່າສະມາຄົມຊາວນາ ຂອງລັດຄານາຕາກາບໍ່ມັກຝ່າຍຊະນິດນີ້, ຫຼືບໍລິສັດສິ່ງເສີມມັນ. ບາແສນນາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມທີ່ຈັດຂຶ້ນໂດຍຊາວນາ ເພື່ອຮຽນຮູ້ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ບາແສນນາ ໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າຝ່າຍຊະນິດໃໝ່ນີ້ຕ້ອງການສານເຄມີສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ທູດຜ່ອນທາດບຳລູງໃນດິນຂອງລາວ. ລາວຍັງຮຽນຮູ້ວ່າຝ່າຍຊະນິດໃໝ່ນີ້ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ຫຼາຍກວ່າຕົ້ນຝ່າຍທີ່ລາວເຄີຍປູກ. ບາແສນນາໄດ້ຍິນວ່າລາວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ປູກແກ່ນພືດຄືນໃໝ່. ເພາະວ່າບໍລິສັດມີສິດທິໃນການປູກຝັງ. ສິ່ງຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນແມ່ນລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າລະອອງເກສອນດອກໄມ້ຈາກຕົ້ນພືດສາມາດໄປກັບລົມ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ພືດພັນທັນຍາຫານຂອງເພື່ອນບ້ານ. ຖ້າວ່າພືດພັນຂອງເພື່ອນບ້ານປະສົບກັບເກສອນຝ່າຍຊະນິດໃໝ່, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ປູກແກ່ນພືດໃໝ່ໃນປີຕໍ່ໄປ.

ເມື່ອບາແສນນາຮູ້ໄດ້ວ່າຝ້າຍທີ່ປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ຄຸກຄາມນາສວນຂອງລາວ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງລາວທັງໝົດ, ສະນັ້ນ ລາວຮວມກັບສະມາຄົມຊາວນາຂອງລັດການຕາກາ. ຊາວນາເປັນຫຼາຍພັນຄົນຮວມກັນເຮັດແຜນການທີ່ຈະໃຫ້ໂລກໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຄິດແນວໃດກັບຝ້າຍທີ່ປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE). ພວກເຂົາ ໄດ້ວາງແຜນເຮັດກິດຈະກຳ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມື້ກ່ອນພວກເຂົາໄດ້ຮວມຕົວກັນ, ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຈົດໝາຍຫາໜັງສືພິມໃນປະເທດທີ່ມີຂໍ້ຄວາມວ່າ: ທ່ານສາມາດໃນການຕາກາ ຈະຖືກເຜົາເປັນເທົ່າຖານໃນມື້ວັນເສົາ. ເພາະວ່າເຈົ້າຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຖືກຕິດຕໍ່ວ່າຈະມີການດຳເນີນການຄືແນວໃດ ເພື່ອອະທິບາຍໃຫ້ກັບພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ວ່າເຫດການເກີດຂຶ້ນແມ່ນຫຍັງ ແລະ ເພື່ອເຫດຜົນຫຍັງ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສູນເສຍ. ໃນຕອນທຸ່ງຂອງວັນເສົາ, ຊາວນາເປັນພັນໆຄົນຈະໄປທີ່ນັ້ນ ແລະ ດຳເນີນການເຜົາທ່ານທັງ 3 ທ່ານນັ້ນຕໍ່ໜ້າກ້ອງໂທລະພາບ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງລັດຖະບານຕະຫຼອດໄປ.

ມື້ຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສັນຍາໄວ້. ທ່ານແຫ່ງທຳອິດທີ່ຖືກເຜົາແມ່ນເປັນຂອງບາແສນນາ. ລາວສະໜັບສະໜູນການເຜົາທ່ານນີ້ ຍ້ອນວ່າລາວໃຈຮ້າຍທີ່ທາງບໍລິສັດມອນແສນໂຕ ບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ລາວ ແລະ ຝ້າຍທີ່ປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ(GE) ໄດ້ເຮັດອັນຕະລາຍໃຫ້ແກ່ດິນຂອງລາວ ແລະ ເພື່ອນລາວອີກດ້ວຍ. ຕາມທີ່ລາວໄດ້ເງິນຈາກສະມາຄົມຊາວນາທີ່ຈ່າຍທົດແທນຄ່າຝ້າຍແບບດັ່ງເດີມທີ່ລາວເຄີຍປູກ ແລະ ກັບມາປູກເຊັ່ນທີ່ລາວເຄີຍປູກ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດດີຄືໃນອະດີດ.

ຄຳຖາມທີ່ໃຊ້ໃນການປຶກສາຫາລືກັນ

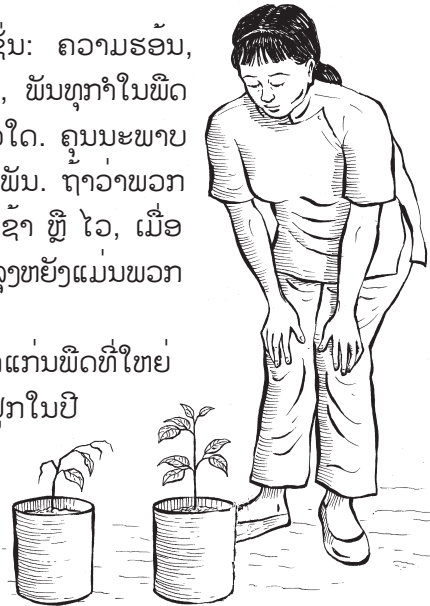
- ທ່ານເຄີຍຮູ້ຈັກຊາວນາຜູ້ໃດທີ່ເຄີຍທຳລາຍພືດພັນທັນຍາຫານຂອງຕົນເອງບໍ່? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຊາວນາເຫຼົ່ານີ້, ຫຼື ທ່ານເອງເຮັດແນວນັ້ນ?
- ທ່ານສາມາດຄິດຫາວິທີທາງອື່ນອີກບໍ່ ທີ່ຊາວນາໃນຄານາຕາອັດສາມາດເຮັດເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງການຕໍ່ຕ້ານພືດທີ່ປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ຫຼາຍຂະໜາດໃດ?
- ຜົນປະໂຫຍດຂອງການປູກທີ່ພືດປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ(GE) ມີຄືແນວໃດ?
- ມັນມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແນວໃດທີ່ເຊື່ອງຊອນໄວ້ ຫຼື ບໍ່ໃນການໃຊ້ແກ່ນພືດທີ່ປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ?

ການຂະຫຍາຍພັນພືດຕາມວິທີແບບດັ້ງເດີມ

ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດປະກອບມີສ່ວນໜ້ອຍໆທີ່ເອີ້ນວ່າ ພັນທຸກຳ “Genes”. ພັນທຸກຳແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດຕັດສິນວ່າ ພືດແຕ່ລະຊະນິດ, ສັດ ຫຼື ຄົນມີການເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຄືແນວໃດ ເຊັ່ນຈາກແກ່ນພືດກາຍເປັນຕົ້ນໄມ້, ຈາກໄຂ່ເປັນໄກ່, ຈາກເດັກເປັນຜູ້ໃຫຍ່.

ເມື່ອພວກມັນໄປພົບກັບສະພາບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຄວາມຮ້ອນ, ໜາວ, ລົມ, ຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ອື່ນໆອີກ, ພັນທຸກຳໃນພືດສາມາດຕັດສິນວ່າ ພືດຈະສາມາດເຕີບໃຫຍ່ຄືແນວໃດ. ຄຸນນະພາບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສີ, ຮູບຮ່າງ ແລະ ຂະໜາດຂອງພືດພັນ. ຖ້າວ່າພວກມັນມີພັດທະນາການໃນການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ ຫຼື ໄວ, ເມື່ອພວກມັນອອກດອກ ແລະ ໃຫ້ຜົນ, ຫຼື ໃຫ້ທາດບຳລຸງຫຍັງແມ່ນພວກມັນຂຶ້ນກັບພັນທຸກຳຂອງພືດແຕ່ລະຊະນິດ.

ເມື່ອຊາວນາເລືອກແກ່ນພືດ ແລະ ຮັກສາແກ່ນພືດທີ່ໃຫຍ່ໄວ້ຫຼັງຈາກການເກັບກ່ຽວແຕ່ລະລະດູການສຳລັບປູກໃນປີຕໍ່ໄປ, ພັນທຸກຳທີ່ຢູ່ນຳແກ່ນພືດຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ຖ່າຍທອດຈາກພືດໃນປີນີ້ໄປໃນຫຼາຍໆປີໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ພັນທະກຳຂອງແກ່ນພືດຂະໜາດໃຫຍ່ແມ່ນຈະໝົດໄປ. ນີ້ແມ່ນວິທີການຂະຫຍາຍພັນພືດ. ເຖິງແມ່ນຂັ້ນຕອນໃນການເລືອກ ແລະ ການເຮັດຄືແນວນີ້ແມ່ນຕ້ອງຜ່ານການພັດທະນາການຂອງຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆໃນພືດທີ່ຊາວນາຕ້ອງການ.

ໂດຍການເລືອກແກ່ນພືດຈາກຕົ້ນທີ່ມີສຸຂະພາບດີ, ທ່ານສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ພືດພັນໃນລະດູຕໍ່ໄປແຂງແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ພືດພັນທີ່ປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ແຕກຕ່າງ ຈາກພືດພັນທີ່ມີມາແຕ່ດັ້ງເດີມຄືແນວໃດ?

ພືດພັນທັນຍາຫານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກພືດທີ່ມີການແຜ່ພັນໂດຍນັກວິທະຍາສາດໃນການດຳເນີນການປ່ຽນພັນທຸກຳຂອງພືດ ຫຼື ສັດໃນຫ້ອງທົດລອງໃນວິທີທີ່ເກີນຂອບເຂດຫຼາຍກວ່າພືດພັນດັ້ງເດີມສາມາດແຜ່ພັນໄດ້. ເພື່ອໄດ້ມາເຊິ່ງພືດພັນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ, ພວກເຂົາສາມາດນຳເອົາພັນທຸກຳຂອງພືດສອງຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນມາຮວມເຂົ້າກັນເຊັ່ນ: ເຂົ້າປະສົມກັບສາລີ. ພວກເຂົາສາມາດປະສົມພັນທຸກຳຂອງພືດໃສ່ກັບສັດ. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ມັນຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ ພືດພັນທັນຍາຫານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE). ມັນຄືກັນກັບທີ່ນັກວິສະວະກອນ, ນັກວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບພັນພືດ “ສ້າງ” ພືດພັນຊະນິດໃໝ່ ແລະ ສັດຊະນິດໃໝ່ທີ່ຈະບໍ່ສາ

ມາດພັດທະນາການຕາມທຳມະຊາດໄດ້.

ພືດພັນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ບໍ່ແມ່ນພືດພັນຊະນິດໃໝ່ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດີກວ່າສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ພວກມັນແມ່ນພືດຊະນິດໃໝ່ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ. ບໍລິສັດຕ່າງໆທຸກເງິນເປັນຈຳນວນຫຼາຍໆພັນລ້ານດອນລາໃນແຕ່ລະປີ ເພື່ອປະດິດສ້າງແນວພັນໃໝ່ໆຂຶ້ນມາ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້ຕ່າງໆທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ເນື້ອອ່ອນສຳລັບເຮັດເຈ້ຍ, ໜາກເລັ່ນທີ່ສົດຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອພວກມັນຖືກເກັບໄມ້ເປັນເວລາດົນ, ຖົ່ວເຫຼືອງ, ເຂົ້າບາເລ ແລະ ຝ້າຍທີ່ສາມາດທົນກັບຢາຂ້າສັດຕູພືດເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ສັດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ປາ ແລະ ໝູ ທີ່ສາມາດເຕີບໃຫຍ່ກວ່າປົກກະຕິ.

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສູງໃນການປູກພືດພັນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)

ປູກພືດພັນທັນຍາຫານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ແມ່ນຈະແພງຫຼາຍກວ່າປູກພືດທີ່ເຄີຍປູກໃນເມື່ອກ່ອນໂດຍແບບວິທີແບບຍືນຍົງ. ແທນທີ່ຊາວນາທີ່ເກັບແກ່ນພືດຂອງປີທີ່ຜ່ານມາໄວ້ ເພື່ອເປັນແນວໃນປີນີ້ ແລະ ປີຕໍ່ໆໄປ, ຕ້ອງໄປຊື້ແກ່ນພືດຂອງ GE ແທນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ຊື້ພຽງແຕ່ແກ່ນພືດເທົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງຊື້ບຸຍເຄມີ ແລະ ຢາຂ້າສັດຕູພືດທີ່ມີລາຄາແພງອີກດ້ວຍ. ການປູກພືດພັນ GE, ແມ່ນມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່ນຳຫຼາຍຢ່າງ. ພືດເຫຼົ່ານີ້ມັນອາດຈະບໍ່ມີທາດບຳລຸງຫຍັງ ແລະ ຍັງສາມາດທຳລາຍສະພາບແວດລ້ອມອີກດ້ວຍ (ເບິ່ງໜ້າ 289). ກ່ອນຈະປູກພືດ GE ຄວນຄຳນຶງເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່ນຳ.

ພຶດພັນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ(GE) ແລະ ສຸຂະພາບ

ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບບາງຢ່າງຂອງພຶດພັນທັນຍາຫານທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ແມ່ນວ່າຍ່ອນວ່າຄົນເກີດເຈັບປ່ວຍຈາກການກິນຜັກເຫຼົ່ານັ້ນ. ບັນຫາສຸຂະພາບຢ່າງອື່ນໆອີກແມ່ນພຽງແຕ່ຖືກສົງໄສວ່າຍ່ອນພຶດພັນ GE ແຕ່ວ່າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ພິສູດເທື່ອ. ຕົວແທນຂອງລັດຖະບານຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ປະເທດອື່ນໆທີ່ພັນທະນາພັນພຶດທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ປະຕິເສດທີ່ຈະທົດສອບຜົນກະທົບຂອງພຶດພັນ GE ຕໍ່ສຸຂະພາບ. ບໍລິສັດຕ່າງໆເຮັດທຸກສິ່ງຢ່າງທີ່ເປັນໄປໄດ້ເພື່ອໄດ້ພັນພຶດ GE ແລະ ອາຫານຕ່າງໆທີ່ເຮັດດ້ວຍພຶດພັນເຫຼົ່ານີ້ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນບໍ່ໄດ້ຖືກຕິດກາໝາຍ ແລະ ພວກມັນຖືກເອົາໄປປະປົນກັບພຶດພັນ ແລະ ອາຫານຕາມທຳມະດາ. ນີ້ເຮັດໃຫ້ມັນຍາກທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ວ່າພຶດພັນ GE ແມ່ນອັນຕະລາຍ ຫຼື ຖ້າມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເກີດເຈັບປ່ວຍເນື່ອງຈາກກິນອາຫານທີ່ມີພຶດພັນທັນຍາຫານທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE).

ບັນຫາສຸຂະພາບຈາກພຶດພັນທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)

ເມື່ອຢາກຮູ້ເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງພຶດພັນທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ຢ່າງແນ່ນອນ ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຈະຕ້ອງຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຕັ້ງເປັນຫຼາຍໆປີ. ນັກວິທະຍາສາດໄດ້ເຮັດການສຶກສາບາງຢ່າງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຶດພັນທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ອາດຈະເປັນສາເຫດຂອງບັນຫາສຸຂະພາບຕ່າງໆ.

ພູມແພ້

ອາຫານທີ່ເຮັດຈາກພຶດພັນ GE ປະກອບມີສິ່ງຕ່າງໆທີ່ບໍ່ເຄີຍກິນມາກ່ອນ. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາມີປະຕິກິລິຍາໂຕຕອບຕໍ່ອາຫານເຫຼົ່ານີ້. ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ມາກ່ອນວ່າມັນມີທາດຫຍັງຢູ່ນຳພຶດພັນ GE ທີ່ຈະເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ແພ້, ຜູ້ຄົນອາດຈະແພ້ອາຫານຫຼາຍຊະນິດທີ່ພວກເຂົາກິນເປັນປະຈຳ.

ຢາຂ້າສັດຕູພືດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

ພືດພັນ GE ສ່ວນຫຼາຍສາມາດເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ເມື່ອໃສ່ສານເຄມີປະລິມານຫຼາຍ. ແກ່ນພືດພັນ GE ບາງຊະນິດແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນພ້ອມສ່ວນປະສົມຂອງຢາຂ້າສັດຕູພືດ. ການຈຳກັດການໃຊ້ສານເຄມີຂ້າສັດຕູພືດບາງຊະນິດອາດຈະມີຜົນປະໂຫຍດແກ່ຊາວນາເອງ. ແຕ່ວ່າການໃຊ້ສານເຄມີຫຼາຍເກີນໄປແມ່ນຈະນຳໄປສູ່ການເພີ່ມສານພິດເຄມີໃຫ້ແກ່ຄົນ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ (ເບິ່ງພາກທີ 14).

ມະເຮັງ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍຖືກທຳລາຍ.

ສັດທີ່ຖືກໃຫ້ອາຫານດ້ວຍພືດພັນ GE ເຊັ່ນມັນຝຶງ ແລະ ໝາກເລັ່ນຕ່າງໆໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງໃນທ້ອງທີ່ນຳພາໄປເຖິງການເປັນມະເຮັງ, ທຳລາຍໝາກໄຂ່ຫຼັງ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ການພັດທະນາສະໝອງ. ແຕ່ວ່າເມື່ອພືດພັນ GE ບໍ່ໄດ້ຖືກກວດສອບ ແລະ ຕິດເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ມັນເກືອບຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບທ່ານໝໍທີ່ໄດ້ຮູ້ວ່າຖ້າວ່າຜູ້ທີ່ເປັນມາເຮັງ ຫຼື ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍຖືກທຳລາຍແມ່ນຍ້ອນສາເຫດມາຈາກອາຫານຈາກພືດພັນ GE.

ການດື່ຢາຕ້ານເຊື້ອ

ພືດພັນ GE ບາງຊະນິດປະກອບດ້ວຍພັນທຸກຳທີ່ດີຕໍ່ຢາຕ້ານເຊື້ອນີ້ແມ່ນຜົນມາຈາກການຜະລິດພືດພັນຊະນິດໃໝ່ຂຶ້ນ: ນັກວິທະຍາສາດບາງຄົນເຊື່ອວ່າ ເມື່ອຄົນເຮົາກິນອາຫານທີ່ປະກອບມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ, ການດື່ຢາຕ້ານເຊື້ອໃນແບກທີ່ເລຍທີ່ຈະສາມາດສ້າງໃນທ້ອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຖ້າວ່າຄົນນັ້ນຕ້ອງການກິນຢາຂ້າເຊື້ອເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາສຸຂະພາບຢາອາດຈະໃຊ້ບໍ່ໄດ້ແລ້ວ.

ເລື່ອງ: ເຂົ້າທອງຄຳໃນອາຊີ “Goldren Rice”

ຢູ່ໃນທົ່ວໂລກ, ຜູ້ຄົນເປັນຫຼາຍໆລ້ານຄົນຕ້ອງທົນທຸກຈາກໄພທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ເຊິ່ງສາເຫດແມ່ນມາຈາກການຂາດວິຕາມິນເອ ໃນອາຫານການກິນຂອງພວກເຂົາ. ເຊິ່ງວິທີແກ້ໄຂບັນຫານີ້ແມ່ນໄດ້ມີການພັດທະນາພືດພັນ GE ຊະນິດໃໝ່ທີ່ມີສ່ວນປະສົມຂອງວິຕາມິນເອຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ຊື່ວ່າ: ເຂົ້າທອງຄຳ “Golden Rice”. ບໍລິສັດທີ່ຜະລິດເຂົ້າທອງຄຳ ເພື່ອປູກຂາຍເປັນແນວພັນໃຫ້ແກ່ຊາວນາຢູ່ທົ່ວທະວີບອາຊີ ບ່ອນທີ່ເຂົ້າເປັນອາຫານຫຼັກ ແລະ ບ່ອນທີ່ມີຄົນຕາບອດ ຍ້ອນຂາດວິຕາມິນເອ ແມ່ນເປັນສາເຫດຮ້າຍແຮງ. ບໍລິສັດນີ້ຫວັງວ່າຊາວນາຈະປູກເຂົ້າທອງຄຳ “Golden Rice” ແທນໃຫ້ພືດຫຼາຍໆຊະນິດທີ່ເຄີຍປູກ.

ແຕ່ວ່າຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວເຂົ້າ “Golden Rice” ຈະບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ຕາບອດໄດ້. ເຂົ້າຊະນິດນີ້ແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຮັກສາບໍ່ໃຫ້ຕາບອດ ທີ່ມີສາເຫດເກີດມາຈາກການຂາດວິຕາມິນເອ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນສາເຫດມາຈາກການຂາດສານອາຫານຕ່າງໆ ທີ່ມີຄຸນປະ

ໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບທີ່ຕາມທຳມະຊາດແລ້ວ ມັນບັນຈຸວິຕາມິນເອ. ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະກິນເຂົ້າ “Golden Rice”, ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາຈະບໍ່ສາມາດຮັບເອົາວິຕາມິນເອທີ່ມີໃນເຂົ້າໄດ້ຈົນເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບທາດບຳລຸງພຽງພໍຈາກອາຫານຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາກິນໃນເວລາດຽວກັນ.

ແທນທີ່ຈະໃຊ້ການແກ້ບັນຫາທາງເທັກໂນໂລຢີ ເຊັ່ນ: ປ້ອງກັນຕາ

ບອດໂດຍການໃຊ້ພືດພັນ GE ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດ

ຂຶ້ນຍ້ອນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໄພອິດທິວ, ມັນຈະ

ເປັນການດີທີ່ຈະປັບປຸງການຮັບປະກັນເລື່ອງອາ

ຫານເພາະຜູ້ປະດິດ “Golden Rice” ບໍ່ໄດ້

ມີໂອກາດທີ່ຈະພົບກັບບັນຫາໃນຕົວຈິງກ່ຽວ

ກັບຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການຂາດອາຫານ,

ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນຄົນຈາກ

ການຈະເປັນຕາບອດໄດ້.

ອາຫານທີ່ມີຄຸນປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບແມ່ນລວມທັງຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ເຊັ່ນກັນ.

ວິທີທາງທີ່ດີທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ບັນຫາເລື່ອງຂາດສານອາຫານຍຸຕິລົງ

“Golden Rice” ແມ່ນຕົວຢ່າງໜຶ່ງຂອງຄວາມພະຍາຍາມທາງເທັກໂນໂລຢີທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາ ເຊັ່ນ: ຕາບອດເນື່ອງຈາກຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຂາດສານອາຫານ, ການພັດທະນາພືດພັນ GE. ແຕ່ວ່າມັນຍັງມີວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງອື່ນອີກເຊັ່ນກັນ.

ຢູ່ນຳໝາກໄມ້ສົດ, ຜັກທີ່ມີໃບສີຂຽວເຂັ້ມ ແລະ ອາຫານອື່ນໆ ແມ່ນປະກອບວິຕາມິນເອ ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. (ສາມາດອ່ານຫາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໃນປື້ມຕ່າງໆເຊັ່ນ: ປື້ມຢູ່ໄກແພດໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນເລື່ອງອາຫານທີ່ດີມີທາດບຳລຸງ). ຜັກຂຽວທີ່ເກີດຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ ທຶງນາ ເມື່ອມີການໃຊ້ຢາຂ້າຫຍ້າ. ຢາຊະນິດນີ້ເຮັດໃຫ້ຜັກຕ່າງໆຕາຍໝົດ.

ຢູ່ໃນປະເທດບັງກະລາເດັດ, ຄົນເຮົາໄດ້ຈັດຕັ້ງການປູກຜັກຢູ່ໃນສວນຂອງແຕ່ລະເຮືອນ ເພື່ອເປັນການຮັບປະກັນວ່າ ເດັກນ້ອຍມີອາຫານທີ່ມີທາດບຳລຸງພຽງພໍ. ຍ້ອນໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຊື່ວ່າ “Helen Keller International”, ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນມີສວນທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງຈຳນວນ 600,000 ຄອບຄົວນີ້ສາມາດຊ່ວຍປ້ອງກັນຕາບອດໄດ້ ແລະ ເປັນບັນຫາທາງສຸຂະພາບເນື່ອງຈາກການຂາດສານອາຫານ. ການມີສວນຄົວແມ່ນວິທີທາງໜຶ່ງເພື່ອປັບປຸງສານອາຫານ ແລະ ການຮັບປະກັນເລື່ອງອາຫານໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາທາງເທັກໂນໂລຢີທີ່ສັ່ນເປື້ອງ ເຊັ່ນ: ການພັດທະນາພືດພັນ GE ທີ່ເປັນວິທີທີ່ໃຊ້ການບໍ່ໄດ້

ບັນຫາສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເກີດຈາກພືດພັນ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)

ເມື່ອບໍລິສັດໃຫຍ່ໆທີ່ເປັນຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຂາຍພຽງແຕ່ເມັດພັນບໍ່ເທົ່າໄດ້ຊະນິດ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊວນໃຫ້ຊາວນາໃນທົ່ວໂລກໃຫ້ໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ/ເມັດພືດເຫຼົ່ານີ້, ສິ່ງນີ້ແມ່ນເຮັດໃຫ້ຕ້ອງສູນເສຍພືດພັນທີ່ເຄີຍມີມາຫຼາຍຊະນິດ ແລະ ມັນເປັນອັນຕະລາຍແກ່ການຮັບປະກັນເລື່ອງອາຫານເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ວ່າຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງພືດພັນ GE ຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແມ່ນການສູນເສຍສົມດູນທາງຊີວະວິທະຍາ (ສາມາດຫາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໜ້າຢູ່ໜ້າທີ 30) ສິ່ງນີ້ແມ່ນເປັນປັດໄຈສຳຄັນສຳລັບການທີ່ມີສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ.

ສູນເສຍວົງຈອນການຄອບຄຸມສັດຕູພືດແບບທຳມະຊາດ: ພືດພັນ GE ບາງຊະນິດ ແມ່ນມີຢາຂ້າສັດຕູພືດປົນຢູ່ນຳ. ເມື່ອຢາຂ້າສັດຕູພືດຖືກໃຊ້ຢ່າງບໍ່ລະວັງຄືແນວນີ້ ສັດຕູພືດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການຈະທຳລາຍແມ່ນຈະດີ້ຢາທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ນັ້ນ (ເບິ່ງໜ້າ 326).

ເປັນຜົນຮ້າຍຕໍ່ສັດສາວາສິ່ງ ແລະ ດິນ. ຢາໄດ້ຂ້າສັດຕູພືດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ແບັດທິເລຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນດິນ. ພວກມັນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ນົກ, ເຈຍ ແລະ ສັດຊະນິດຕ່າງໆ ທີ່ຊ່ວຍນຳເກສອນເຮັດໃຫ້ດອກໄມ້ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ເກີດດອກອອກຜົນ ແລະ ຍັງຊ່ວຍຄວບຄຸມປະລິມານຂອງສັດຊະນິດຕ່າງໆອີກດ້ວຍ.

ຜົນກະທົບຕໍ່ພືດພັນຕ່າງໆ. ເກສອນຈາກພືດພັນ GE ໄດ້ຖືກລົມພັດໄປ ແລະ ຂະຫຍາຍພືດພັນທີ່ມີຊະນິດຄ້າຍຄືກັນ ແຕ່ວ່າເພາະວ່າພືດພັນ GE ຍັງໃໝ່ ບໍ່ມີໃຜຮູ້ແນ່ວ່າຈະມີຜົນກະທົບອັນໃດຕາມມາພາຍຫຼັງ.

ພົນຕ້ອງທົນທຸກໜ້າລະມານເມື່ອພືດພັນ GE ທຳລາຍສະພາບແວດລ້ອມ.

ປອດໄພໄວ້ກອນ

ດັ່ງຄຳສຸພາສິດຂອງອາເມລິກາທີ່ວ່າ “ຖ້າເຈົ້າຢາກທົດສອບຄວາມເລິກຂອງນ້ຳໃຫ້ປ່ອນຂາລົງໃນນ້ຳຂາໜຶ່ງກອນ” ວິທີນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຈົມນ້ຳ”. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າໃຫ້ກັນໄວ້ກອນຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ເຊິ່ງຢູ່ໃນປື້ມຫົວນີ້ແມ່ນໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼັກການໃນຄວາມລະມັດລະວັງ (ອ່ານເພີ່ມເຕີມໜ້າ 38). ເມື່ອຈະພິຈາລະນາເຖິງວ່າຈະໃຊ້ສິ່ງປະດິດ ແລະ ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ໃໝ່ໆ, ມັນເປັນການດີທີ່ຈະຄິດເຖິງວ່າມັນປອດໄພ ຫຼືບໍ່ ດີກວ່າທີ່ຈະສູງກັບອັນຕະລາຍໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ.

ແຕ່ວ່າທາງບໍລິສັດໃຫຍ່ໆ ແລະ ລັດຖະບານແມ່ນກຳລັງໃຊ້ອາຫານທີ່ຜະລິດຈາກພືດພັນ GE ທົດລອງໃຊ້ຄົນເຮົາໂດຍໃຫ້ເຮົາປູກ ແລະ ກິນໃນທຸກມື້ນີ້ໂດຍພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າພວກມັນຈະມີອັນຕະລາຍກັບພວກເຮົາຄືແນວໃດ. ພວກເຂົາກຳລັງບັງຄັບພວກເຮົາ ໂດຍການໃຫ້ພວກເຮົາທົດສອບຄວາມເລິກຂອງແມ່ນ້ຳ ໂດຍການເອົາຂາທັງສອງຈຸ່ມລົງໃນນ້ຳແທນທີ່ຈະເອົາຈຸ່ມລົງພຽງຂາດຽວເຊັ່ນກັບຄຳສຸພາສິດຂອງອາເມລິກາ.

ທ່ານຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າແມ່ນແກ່ນພືດ ແລະ ອາຫານຊະນິດໃດທີ່ແມ່ນພືດພັນທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE)?

ແກ່ນພືດ GE ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ຕາມຄວາມຮູ້ສຶກແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານຮູບຮ່າງ, ກິ່ນ, ຫຼື ລົດຊາດຈາກພືດພັນທຳມະດາ, ສະນັ້ນຊາວນາຊາວສວນໄດ້ນຳເອົາພືດພັນເຫຼົ່ານີ້ໄປປູກໂດຍບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ ມັນແມ່ນພືດພັນຊະນິດໃດ. ບໍລິສັດມອນແສນໂຕ ເປັນບໍລິສັດທີ່ຜະລິດພືດພັນ GE ສ່ວນຫຼາຍ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕິດປ້າຍໃສ່ວ່າ ມັນແມ່ນພືດພັນ

ທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ສະນັ້ນຜູ້ບໍລິໂພກອາຫານທີ່ເກີດມາຈາກແກ່ນພືດພັນ GE ບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ ພວກເຂົາກິນອາຫານທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE). ວິທີທາງດຽວທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ວ່າແກ່ນພືດ ແລະ ອາຫານແມ່ນມາຈາກພືດພັນ GE ບໍ່ແມ່ນມີແຕ່ການກວດສອບໂຄງສ້າງທາງພັນທຸກຳເທົ່ານັ້ນ. ເຄື່ອງມືໃນການກວດສອບແມ່ນຫາໄດ້ຢູ່ໃນອາເມລິກາ ແລະ ຢູໂລບ ແຕ່ມັນມີລາຄາທີ່ແພງ.

ແກ່ນພັນທີ່ດີຕໍ່ຢາຕ່າງໆ

ຢູ່ໃນເຊຍປາດ ໃນປະເທດແມກຊິໂກ ແມ່ນມີບັນຫາທີ່ວ່າ ເກສອນຈາກພືດພັນ GE ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ແກ່ນສາລີຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການສາກົນ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບວິທີທາງທີ່ຈະກວດສອບພືດພັນໃຫ້ຮູ້ວ່າມັນມີຜົນກະທົບຄືແນວໃດ. ໂຄງການນີ້ມີຊື່ວ່າ ແກ່ນພັນທີ່ດີຕໍ່ຢາຕ່າງໆ “mother seeds of Resistance.”

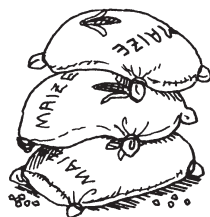
ແກ່ນພືດໄດ້ຖືກກວດສອບໂຄງອຸປະກອນການກວດທີ່ຊື້ມາຈາກບໍລິສັດໃນຢູໂລບ ຫຼື ອາເມລິກາ. ດ້ວຍການກວດສອບເພື່ອຫາວ່າພືດພັນຕ່າງໆ ມີພືດພັນ GE ປະປົນຢູ່ນຳແກ່ນພາກສາລີຫຼືບໍ່, ພວກເຂົາສາມາດລາຍງານໃຫ້ກັບຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ການດຳເນີນການປ້ອງກັນການແຜ່ພັນໃນຕໍ່ໄປ. ເພາະວ່າພວກເຂົາສາມາດກວດສອບແກ່ນພືດດ້ວຍຕົນເອງ, ຊາວນາມີອຳນາດໃນການຄວບຄຸມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ- ການຄວບຄຸມທີ່ສູນເສຍໄປໂດຍການທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າແກ່ນພືດພັນຊະນິດໃດທີ່ພວກເຂົາກຳລັງປູກຢູ່.

ໂດຍການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຄວບຄຸມພືດພັນຂອງພວກເຂົາເອງ, ຊາວນາໃນເຊຍປາດ ແມ່ນກຳລັງຮັບປະກັນສິດທິເລື່ອງອາຫານໃນໄລຍະຍາວ.

ອາຫານທີ່ໄດ້ມາຈາກພືດພັນທີ່ມີການປ່ຽນແປງພັນທຸກຳ (GE) ແມ່ນຖືກນຳໄປເປັນອາຫານໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ

ຫຼາຍໆປະເທດບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ປູກ ແລະ ເຮັດອາຫານຈາກພືດພັນ GE ເຂົ້າມາໃນປະເທດຂອງຕົນເອງ. ແຕ່ວ່າແນວໃດກໍ່ຕາມອາຫານທີ່ເຮັດຈາກພືດພັນ GE ອາດຈະຫາທາງເຂົ້າສູ່ລະບົບສະໝອງອາຫານຢູ່ໃນປະເທດເຫຼົ່ານີ້. ຢູ່ໃນປະເທດທຸກຍາກຕ່າງໆ, ວິທີທາງໜຶ່ງທີ່ອາຫານຈາກພືດພັນ GE ເຂົ້າໄປໃນຕະຫຼາດ ແລະ ທົ່ງນາຕ່າງໆຜ່ານອາຫານຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ເມື່ອປະເທດຕ່າງໆຕ້ອງປະເຊີນກັບບັນຫາຄວາມອິດຢາກຢ່າງຮຸນແຮງ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນຮູບແບບຂອງເມັດພືດພັນເຂົ້າຈາກສະຫະປະຊາຊາດ ຫຼື ຈາກປະເທດໃດໜຶ່ງ. ປະເທດທີ່ມີຜະລິດຕະພັນພືດ GE ໄດ້ເອົາຜະລິດຕະພັນເຫຼົ່ານີ້ເປັນເຄື່ອງບໍລິຈາກເລື້ອຍໆ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ບົບບັງຄັບໃຫ້ຊາວນາ, ຜູ້ອິດຢາກ ແລະ ລັດຖະບານຂອງພວກເຂົາຕ້ອງເລືອກລະຫວ່າງ ອາຫານຈາກພືດພັນ GE ແລະ ຄວາມອິດຢາກ.

ແຕ່ບາງເທື່ອໃນຂະນະທີ່ປະເຊີນໜ້າກັບໄພພິບັດ, ລັດຖະບານມີຫຼັກໜັ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ປະເທດແຊມເບຍ ແລະ ຊິມບັກເວໄດ້ຖືກສະເໜີໃຫ້ມີການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ວຍເມັດສາລີ ທີ່ເປັນພືດພັນ GE ໃນລະດູໝາວຂອງ ປີ 2002,

ໃນເວລານີ້ຜູ້ຄົນແມ່ນຕົກຢູ່ໃນພາວະອຶດຢາກຢ່າງຮຸນແຮງ. ປະເທດແຊມເບຍ ປະຕິເສດການຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍພືດພັນ GE. ຫຼັງຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ບໍລິຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ່າງໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ວຍເງິນສົດ ເພື່ອຊື້ອາຫານຈາກປະເທດຕ່າງໆ ໃນອາຟິກາ ທີ່ຜະລິດອາຫານເປັນພິເສດ. ໃນບາງປະເທດຢູໂລບ ອາຫານທີ່ຜະລິດຈາກພືດ ພັນ GE ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ສະເໜີຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອອາຫານບໍ່ມີຜະລິດຕະພັນ GE.

ລັດຖະບານຂອງຊິມບັກເວ ກໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຖືກກົດດັນຈາກຜູ້ຄົນທີ່ອຶດຫິວເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ລັດຖະບານຂອງປະເທດນີ້ ແຕ່ພຽງໄດ້ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອເລື່ອງອາຫານທີ່ມີຜະລິດຕະພັນ GE, ແຕ່ຫຼັງຈາກການເຫັນດີໃນການທີ່ຈະຮັບເອົາສາລີທີ່ໄດ້ຮັບການບິດແລ້ວເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນພືດພັນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດນຳໄປປູກ ແລະ ເປັນສາເຫດຂອງບັນຫາໃນອະນາຄົດໄດ້.

ການຈັດເກັບຮັກສາແກ່ນພືດພັນໃນຊຸມຊົນ

ເຂົ້າປະກອບດ້ວຍສ່ວນປະສົມຂອງ GE ຊຸມຊົນຕ່າງໆ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຈັດການກັບການຮຸກຮານຈາກພືດພັນ GE ໃນທົ່ວໂລກນີ້. ບາງຄົນຮຽກຮອງໃຫ້ລັດຖະບານ ໃຫ້ຕິດປ້າຍໃສ່ວ່າ ອາຫານຊະນິດໃດມີພືດພັນ GE ສະນັ້ນ ພວກເຂົາສາມາດຫຼີກເວັ້ນບໍ່ຊື້ ຫຼື ກິນຜະລິດຕະພັນເຫຼົ່ານີ້. ຜູ້ອື່ນໆອີກ ປະຕິເສດທີ່ຈະໃຫ້ອະນຸຍາດໃຫ້ປູກພືດພັນ GE ໃນຂົງເຂດຂອງພວກເຂົາ. ຫຼາຍໆຊຸມຊົນຫັນກັນໄປໃຊ້ວິທີການຈັດ

ເກັບແກ່ນພືດແບບປະຖົມບູຮານ ແລະ ການຈັດເກັບແກ່ນພືດ ແມ່ນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຊຸມຊົນ. ເຊິ່ງແມ່ນເກີດເມື່ອຊຸມຊົນຕ່າງໆສາມາດຄຸ້ມຄອງແກ່ນພືດທີ່ພວກເຂົາມີ, ຮັກສາແກ່ນພືດພັນຫຼາຍໆຊະນິດໄວ້ ເພື່ອອະນາຄົດ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພືດພັນເຫຼົ່ານີ້. ໃນວິທີນີ້, ຊຸມຊົນຕ່າງໆຮັກສາແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນ (ແກ່ນພືດໄດ້ສາມາດດຳລົງຢູ່ ແລະ ສາມາດປ້ອງກັນຊີວິດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພວກເຂົາສາມາດປົກປັກຮັກສາບໍ່ໃຫ້ຄົນພາຍນອກເຂົ້າມາກຸມອຳນາດ ພືດພັນຂອງພວກເຂົາທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນແລ້ວ.

ລັດຖະບານສາມາດ ແລະ ຄວນຈະຮັກສາທະນາຄານ ແກ່ນພັນພືດລະດັບຊາດ ເພື່ອເປັນການຮັບປະກັນວ່າພວກເຂົາຈະມີພືດພັນຫຼາຍຊະນິດແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພືດພັນແຕ່ລະຊະນິດຈາກການຂາດແຄນ ແລະ ສູນທາຍໄປ ການ

ຮັກສາການຄວບຄຸມການຕອບສະໜອງພືດພັນແມ່ນສຳຄັນຕໍ່ການຮັບປະກັນເລື່ອງອາຫານ ແລະ ສິດທິເລື່ອງອາຫານ.

ຊາວບ້ານຈັດຕັ້ງການແລກປ່ຽນແກ່ນພືດພັນ

ປະຊາຊົນໃນບ້ານແມກຊີແກນ ຂອງວິເຊັນເຕກູເລໂລ ໄດ້ມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການສູນເສຍແກ່ນພືດທີ່ເຄີຍມີມາແຕ່ກອນ. ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ຢູ່ໃນບ້ານແຫ່ງນີ້ຈຶ່ງໄດ້ວ່າ ພວກເຂົາມີສາລີ ແລະ ໝາກຖົ່ວ ຫຼາຍຊະນິດແຕກຕ່າງກັນ. ປະຈຸບັນນີ້ມີພຽງແຕ່ສາລີ 2 ຊະນິດ ແລະ ໝາກຖົ່ວ 4 ຊະນິດເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ວ່າບໍລິສັດຕ່າງໆ ໄດ້ຜະລິດຕະພັນພືດທີ່ສາມາດປູກໄດ້ພຽງແຕ່ປີດຽວເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ຄວາມຕ້ອງການສານເຄມີລາຄາແພງເພື່ອເຮັດໃຫ້ພືດເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ. ສະນັ້ນ ຊາວບ້ານຈຶ່ງ ຕັດສິນໃຈເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ.

ຊາວບ້ານໄດ້ເຊັນຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນຂົງເຂດດຽວກັນເພື່ອຈັດງານລ້ຽງທີ່ໃຫຍ່ໂຕ ແລະ ໄດ້ຮຽກຮອງທຸກໆຄົນນຳເອົາອາຫານມາເຮັດຮ່ວມກັນ ແລະ ຍັງໃຫ້ນຳເອົາແກ່ນພືດພັນທີ່ເປັນທີ່ຮັກສຸດຂອງພວກເຂົາມາພ້ອມຜູ້ຄົນຈະແລກປ່ຽນແກ່ນພັນພືດ, ເຮັດອາຫານຈາກພືດພັນທີ່ພວກເຂົາມັກ ແລະ ບອກເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງມັນ ແລະ ຈະສາມາດປູກໄດ້ແນວໃດ.

ການທີ່ຊາວນາບາງຄົນໄດ້ມາເກັບພັນສາລີ ແລະ ແກ່ນຖົ່ວທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ພົບເຫັນເປັນເວລາຫຼາຍປີແລ້ວ. ພວກເຂົາໄດ້ເອົາພືດພັນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຄົນອື່ນປູກ. ໃນປີນັ້ນເອງໄດ້ມີສາລີ 5 ຊະນິດ ແລະ ໝາກຖົ່ວ 8 ຊະນິດ ໃນການແລກປ່ຽນແກ່ນພືດພັນໄດ້ແຜ່ລາມອອກໄປທົ່ວຂົງເຂດ ແລະ ຊາວນາ, ໄດ້ນຳເອົາແກ່ນພືດພັນທີ່ຮຸ່ນພໍ້ຕູ້, ແມ່ຕູ້ ປູກຕັ້ງແຕ່ພວກເຂົາຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ.

ຫຼັງຈາກສອງສາມປີ ຊາວບ້ານໄດ້ຮັບໂຮມເມັດສາລີໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 20 ຊະນິດ ແລະ ໝາກຖົ່ວຫຼາຍກວ່າ 40 ຊະນິດ ການທີ່ມີພືດພັນຫຼາຍຊະນິດນີ້ ກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພວກເຂົາຈະມີແກ່ນພືດປູກທຸກໆ ປີ, ເພາະວ່າພືດບາງຊະນິດແມ່ນປູກໄດ້ດີໃນຮ່ອມພູ ບ່ອນທີ່ປູກຊຸ່ມ ແລະ ຊະນິດອື່ນໆ ອີກສາມາດປູກໄດ້ດີໃນພື້ນທີ່ພຽງ ແລະ ອື່ນໆອີກ ຄົນຫຼາຍຄົນໃນວິນເຊັນເກີເລໂລ ເລີ່ມຕົ້ນປູກພືດພັນເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ຊາວບ້ານບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວທີ່ຈະສູນເສຍການຄຸ້ມຄອງແກ່ນພັນພືດອີກ. ໂດຍການທີ່ໄດ້ກິນພືດພັນເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຂົາແມ່ນຍັງໄດ້ປັບປຸງອາຫານການກິນຂອງພວກເຂົາ.

ໃນປະຈຸບັນນີ້ຊາວບ້ານໃນຂົງເຂດນີ້ ໄດ້ມີການແລກປ່ຽນແກ່ນພືດພັນ ແລະ ພືດພັນເກົ່າຫຼາຍຊະນິດໄດ້ກັບມາຄືນ. ຊາວນາໃນວິນເຊັນເກີເລໂລໄດ້ກ່າວວ່າ ການປູກຝັງພືດເກົ່າຫຼາຍຊະນິດບໍ່ພຽງແຕ່ປັບປຸງເພື່ອການຮັບປະກັນເລື່ອງອາຫານເທົ່ານັ້ນ, ມັນຍັງໃຫ້ໂອກາດໃນການຈັດງານລ້ຽງທີ່ໃຫຍ່ໂຕເຊັ່ນກັນ!